

**Abstrakt**

Współczesna diagnoza zdrowia psychicznego dzieci i młodzieży wymaga uwzględnienia złożonych, dynamicznych i wieloczynnikowych uwarunkowań rozwoju psychospołecznego. W wykładzie zaprezentowane zostaną założenia dwóch dominujących podejść teoretyczno-empirycznych, tj. modelu psychopatologii rozwojowej oraz Research Domain Criteria (RDoC), które oferują, do pewnego stopnia, podobne ramy pozwalające lepiej zrozumieć mechanizmy leżące u podstaw zaburzeń psychicznych u osób w różnym wieku rozwojowym. Szczególna uwaga zostanie poświęcona subklinicznym i podprogowym właściwościom poznawczym, emocjonalnym, motywacyjnym i behawioralnym, które – jak pokazują badania – mogą mieć wartość predykcyjną w kontekście rozwoju zaburzeń o charakterze eksternalizacyjnym i internalizacyjnym. Omówione zostaną także czynniki sprzyjające nadrozpoznowalności niektórych zaburzeń neurozwojowych i psychicznych, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu postępowania diagnostycznego, zwłaszcza stosowanych narzędzi, osób badanych oraz kontekstu społecznego diagnozy. Celem wykładu jest wskazanie, jak wiedza z zakresu psychopatologii rozwojowej oraz modelu RDoC może wspierać refleksyjną i trafną ocenę zdrowia i zaburzeń psychicznych dzieci i młodzieży i wpływać na wybór bardziej dopasowanych i skutecznych interwencji terapeutycznych, klinicznych i edukacyjnych.